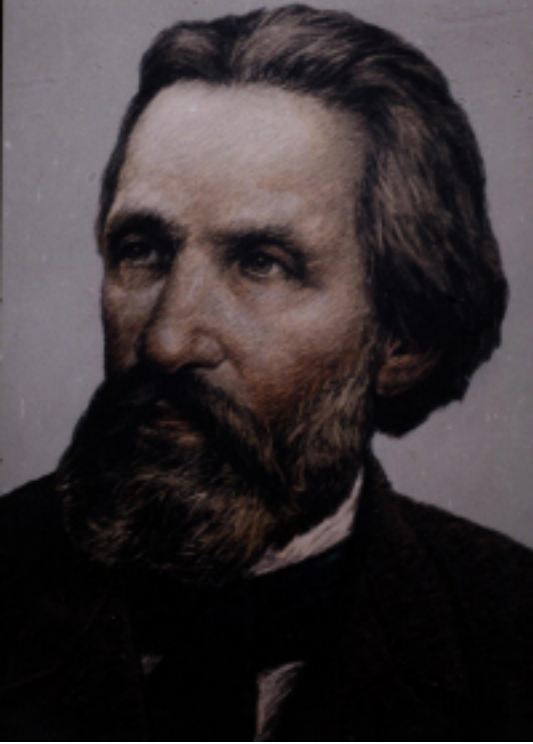

Вшануймо пам'ять фундатора університету

[О. Пономарьов, професор кафедри педагогіки і психології управління соціальними системами]

#23-24 от 03.12.2009

Сьогодні ми всі готуємось гідно зустріти славетний ювілей – 125-річчя від дня заснування нашого Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут», яке фактично започаткувало становлення й подальший розвиток вищої технічної освіти та науково-технічної творчості в Україні. Ми цілком заслужено пишаємось тим внеском, який належить вченим і педагогам університету і особливо його випускникам, у розвиток економіки, науки і культури не тільки нашої країни, а й багатьох країн світу. Однак серед безлічі справ і заходів з підготовки до ювілею ми інколи забуваємо, що ця річниця співпадає ще з однією знаменною датою – 165-річчям від дня народження фундатора і першого ректора університету, професора Віктора Львовича Кирпичова.

Саме так, сорокарічний вчений не тільки очолив другий (після Санкт-Петербурзького) технологічний інститут в колишній Російській імперії, а й забезпечив організацію досліджень не лише з суто технічних дисциплін, а й з філософії техніки, філософії інженерної освіти і педагогіки вищої технічної школи. Йому належить вагомий особистий внесок у формування і розвиток цих відносно нових наукових напрямків. Знайомство з його виступами і статтями вражає тим, як справді по-сучасному звучать ідеї вченого про необхідність підготовки інженера як творчої, всебічно розвиненої особистості. Тому не випадково саме В. Л. Кирпичову через 13 років було доручено організувати і очолити Київський політехнічний інститут.

Для нас же, харківських політехніків, Віктор Львович назавжди залишиться не лише фундатором, а й Вченим, Педагогом, зразком творчої Особистості. Я впевнений, що

святкування двох ювілеїв дає нам слушну нагоду започаткувати на рівні міжнародної наукової конференції щорічних Кирпичовських читань як одного із центральних заходів організаційно-наукового життя університету. Сьогодні Кирпичовські читання регулярно й успішно проводить кафедра опору матеріалів. Однак роль професора В. Л. Кирпичова в житті нашого університету і всієї інженерної освіти в Україні та масштаб його особистості вимагають, за моїм глибоким переконанням, істотного підвищення статусу цієї конференції. Мені неодноразово доводилося брати участь у Четаєвських читаннях в Казані, Бенардосівських читаннях в Іваново та інших наукових конференціях подібного типу. І там завжди впадало в око шанобливе ставлення до постатей тих вчених, ім'я яких носили ці заходи. Вони супроводжувалися виставками про їхнє життя і творчість. Обов'язковою була цікава і змістовна доповідь ректора про значення діяльності вченого для підготовки сучасного інженера і розвитку досліджень у відповідній науково-технічній галузі. Вважаю, що до плану заходів з нагоди 125-річчя НТУ «ХПІ» доцільно і навіть необхідно внести пункт з підготовки і проведення Міжнародних Кирпичовських читань, які будуть не тільки вшануванням пам'яті фундатора університету, видатного вченого і педагога, а й відчутним поштовхом подальшого удосконалення навчально-виховного процесу і наукових досліджень. Вони сприятимуть формуванню належного рівня професійної компетенції інженерів як надійного кадрового забезпечення соціально-економічного і духовного відродження України.